

Judikatūras krājums

Lieta C-318/24 PPU [*Breian*]¹

P.P.R.

(*Curtea de Apel Braşov* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Tiesas (piektā palāta) 2024. gada 29. jūlija spriedums

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Eiropas apcietināšanas orderis – Pamatlēmums 2002/584/TI – Pieprasīto personu nodošana izsniegšanas tiesu iestādēm – Pamattiesību ievērošana – Sistēmiski vai vispārēji trūkumi saistībā ar izsniegšanas dalībvalsts tiesu varas neatkarību – Trūkumi saistībā ar to, ka nav pierādījumu par tiesnešu zvēresta došanu – Necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās aizliegums – Apcietinājuma apstākļi izsniegšanas dalībvalstī – Izpildes tiesu iestādes vērtējums – Izpildes tiesu iestādes atteikums izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi – Šā atteikuma sekas, kas rodas otras dalībvalsts izpildes tiesu iestādei

1. *Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Pamatlēmums par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm – Prejudiciālie jautājumi – Pieņemamība – Jautājumi, ko iesniegusi Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas tiesu iestāde par šā ordera izpildes tiesu iestādes pienākumiem – Pieņemami jautājumi (LESD 267. pants; Padomes Pamatlēmums 2002/584, kurā grozījumi izdarīti ar Pamatlēmumu 2009/299)*

(skat. 30.–32. punktu)

2. *Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Pamatlēmums par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm – Notiesātu vai aizdomās turētu personu nodošana izsniegšanas tiesu iestādēm – Pienākums ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus – Tiesības uz piekļuvi neatkarīgai un objektīvai, tiesību aktos noteiktai tiesai – Sistēmiski vai vispārēji trūkumi saistībā ar izsniegšanas dalībvalsts tiesu varas neatkarību – Nepilnības saistībā ar šīs varas locekļu iecelšanas procedūru – Pamattiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu aizskāruma risks – Pārbaude, ko veic izpildes tiesu iestāde – Apjoms – Sekas (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrā daļa; Padomes Pamatlēmuma 2002/584, kurā grozījumi izdarīti ar Pamatlēmumu 2009/299, 1. panta 3. punkts)*

(skat. 37., 38., 76.–82. punktu)

¹ Šīs lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

3. *Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Pamatlēmums par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm – Notiesātu vai aizdomās turētu personu nodošana izsniegšanas tiesu iestādēm – Pienākums ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus – Atteikums izpildīt apcietināšanas orderi, pamatojoties uz to, ka pastāv pamattiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu aizskāruma risks – Lēmuma par atteikumu sekas – Sekas, kas rodas citu dalībvalstu izpildes iestādēm – Pienākums atteikt šā apcietināšanas ordera izpildi – Neesamība – Pienākums katrai izpildes iestādei pārbaudīt, vai pastāv pamats nepildīt minēto orderi (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrā daļa; Padomes Pamatlēmuma 2002/584, kurā grozījumi izdarīti ar Pamatlēmumu 2009/299, 1. panta 3. punkts, 3. panta 2. punkts un 15. panta 1. punkts)*

(skat. 39.–46. un 55. punktu un rezolutīvās daļas 1. punktu)

4. *Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Pamatlēmums par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm – Notiesātu vai aizdomās turētu personu nodošana izsniegšanas tiesu iestādēm – Pienākums ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus – Atteikums izpildīt apcietināšanas orderi, pamatojoties uz to, ka pastāv pamattiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu aizskāruma risks – Lēmuma par atteikumu sekas – Sekas, kas rodas izsniegšanas iestādei – Izsniegšanas iestādes iespēja atstāt spēkā šo apcietināšanas orderi – Nosacījumi (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrā daļa; Padomes Pamatlēmuma 2002/584, kurā grozījumi izdarīti ar Pamatlēmumu 2009/299, 1. panta 3. punkts)*

(skat. 47.–49. un 52.–55. punktu un rezolutīvās daļas 1. punktu)

5. *Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Pamatlēmums par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm – Notiesātu vai aizdomās turētu personu nodošana izsniegšanas tiesu iestādēm – Pienākums ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus – Tiesības uz piekļuvi neatkarīgai un objektīvai, tiesību aktos noteiktai tiesai – Sistēmiski vai vispārēji trūkumi saistībā ar izsniegšanas dalībvalsts tiesu varas neatkarību – Pamattiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu aizskāruma riska novērtēšana – Paziņojuma par izdotajā Eiropas apcietināšanas orderī norādītās personas izsludināšanu starptautiskajā meklēšanā izņemšana – Apstākļi, kas paši par sevi nepamato atteikumu izpildīt apcietināšanas orderi – Apstākļi, ko var ņemt vērā šajā vērtējumā (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrā daļa; Padomes Pamatlēmuma 2002/584, kurā grozījumi izdarīti ar Pamatlēmumu 2009/299, 1. panta 3. punkts)*

(skat. 59.–61. punktu un rezolutīvās daļas 2. punktu)

6. *Prejudiciālie jautājumi – Vēršanās Tiesā – Interpretācijas jautājumi – Pienākums uzdot prejudiciālu jautājumu – Piemērojamība – Atteikums izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi – Vajadzība minētā ordera izsniegšanas tiesu iestādei lemt par šā mandāta atstāšanu spēkā vai atcelšanu – Pienākuma vērsties Tiesā neesamība – Nosacījums – Minētās iestādes lēmums, kuru saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem var pārsūdzēt tiesā*

(LESD 267. pants; Padomes Pamatlēmums 2002/584, kurā grozījumi izdarīti ar Pamatlēmumu 2009/299)

(skat. 65.–69. punktu un rezolutīvās daļas 3. punktu)

7. *Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Pamatlēmums par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm – Notiesātu vai aizdomās turētu personu nodošana izsniegšanas tiesu iestādēm – Pienākums ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus – Tiesības uz piekļuvi neatkarīgai un objektīvai, tiesību aktos noteiktai tiesai – Sistēmiski vai vispārēji trūkumi saistībā ar izsniegšanas dalībvalsts tiesu varas neatkarību – Trūkumi saistībā ar šīs varas locekļu iecelšanas procedūru – Neskaidrība par iztiesāšanas sastāva tiesnešu zvēresta nodošanas likumību – Apstākļi, kas paši par sevi nepamato atteikumu izpildīt apcietināšanas orderi*
(Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrā daļa; Padomes Pamatlēmuma 2002/584, kurā grozījumi izdarīti ar Pamatlēmumu 2009/299, 1. panta 3. punkts)

(skat. 84.–88. punktu un rezolutīvās daļas 4. punktu)

8. *Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Pamatlēmums par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm – Notiesātu vai aizdomās turētu personu nodošana izsniegšanas tiesu iestādēm – Savstarpējas atzišanas un lojālas sadarbības principi – Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas tiesu iestādes tiesības piedalīties kā dalībnieci izpildes tiesu iestādes vadītā procedūrā saistībā ar šā apcietināšanas ordera izpildi – Neesamība*
(Padomes Pamatlēmuma 2002/584, kurā grozījumi izdarīti ar Pamatlēmumu 2009/299, 15. un 19. pants)

(skat. 90., 93., 95. un 96. punktu un rezolutīvās daļas 5. punktu)

9. *Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Pamatlēmums par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm – Notiesātu vai aizdomās turētu personu nodošana izsniegšanas tiesu iestādēm – Sekas konstatējumam, ka pastāv necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās risks pret personu, attiecībā uz kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis*
(Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. pants; Padomes Pamatlēmuma 2002/584, kurā grozījumi izdarīti ar Pamatlēmumu 2009/299, 1. panta 3. punkts)

(skat. 101. un 102. punktu)

10. *Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Pamatlēmums par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm – Notiesātu vai aizdomās turētu personu nodošana izsniegšanas tiesu iestādēm – Pienākums ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus – Apcietinājuma apstākļi izsniegšanas dalībvalstī – Necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās risks – Pārbaude, ko veic izpildes tiesu iestāde – Apjoms – Pienākums lūgt izsniegšanas tiesu iestādei sniegt papildu informāciju par apcietinājuma*

apstākļiem – Neiespējamība pieprasīt piemērot augstāku apcietinājuma apstākļu standartu nekā tas, kas garantēts Pamattiesību hartā
(Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. pants; Padomes Pamatlēmuma 2002/584, kurā grozījumi izdarīti ar Pamatlēmumu 2009/299, 1. panta 3. punkts un 15. panta 2. un 3. punkts)

(skat. 103.–112., 114.–117. un 119.–122. punktu un rezolutīvās daļas 6. punktu)

Rezumējums

Saistībā ar *Curtea de Apel Braşov* (Braşovas apelācijas tiesa, Rumānija) prejudiciālo jautājumu uzdošanu Tiesa steidzamības prejudiciālā nolēmuma lietā precizē savu judikatūru par Eiropas apcietināšanas ordera (EAO) neizpildes pamatu saistībā ar risku pārkāpt attiecīgās personas pamattiesības gadījumā, ja tā tiks nodota Rumānijas iestādēm.

Curtea de Apel Braşov (Braşovas apelācijas tiesa) 2020. gada 17. decembrī izdeva EAO attiecībā uz P.P.R., lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu. P.P.R. tika apcietināts Francijā 2022. gadā, tomēr netika nodots Rumānijas iestādēm. Ar 2023. gada 29. novembra spriedumu *cour d'appel de Paris* (Parīzes apelācijas tiesa, Francija) atteicās izpildīt EAO, pamatojoties uz to, ka pastāv risks, ka tiks pārkāptas pamattiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu neatkarīgā un objektīvā, tiesību aktos noteiktā tiesā¹. Minētās tiesas ieskatā varētu pastāvēt sistēmiski un vispārēji trūkumi, kas ietekmē tiesu varu Rumānijā, jo neesot skaidrības, kur glabājas tiesnešu zvēresta nodošanas protokoli, un tas varētu raisīt šaubas par tiesu sastāva likumību šajā dalībvalstī. Jāpiebilst, ka viena no šajā lietā šo sodu piemērojušā iztiesāšanas sastāva tiesnešiem zvēresta došanas protokols nebija atrodams, savukārt cits šā sastāva tiesnesis zvērestu ir devis, tikai stājoties prokurora amatā. Turklāt ar Interpola Lietu kontroles komisijas (CCF) Pieteikumu palātas lēmumu no Interpola datubāzes tika izņemts paziņojums par P.P.R. izsludināšanu starptautiskajā meklēšanā, pamatojoties uz to, ka ar viņu saistītie dati neatbilst Interpola noteikumiem par personas datu apstrādi. Tas varētu liecināt par to, ka pastāv nopietnas bažas tostarp par pamattiesību ievērošanu Rumānijā pret P.P.R. ierosinātajā procesā.

2024. gada 29. aprīlī P.P.R. tika apcietināts Maltā, pamatojoties uz EAO, kas izdots attiecībā uz viņu. Tajā pašā dienā Maltas izpildes tiesu iestāde lūdza iesniedzējtiesai sniegt papildu informāciju, precizējot, ka P.P.R. bija atsaucies uz *cour d'appel de Paris* (Parīzes apelācijas tiesa) 2023. gada 29. novembra spriedumu.

Pēc tam 2024. gada 20. maijā Maltas tiesa nolēma nenodot P.P.R. Rumānijas iestādēm, uzskatot, ka tās rīcībā esošā informācija par apcietinājuma apstākļiem Rumānijā neļauj tai secināt, ka gadījumā, ja P.P.R. tiktu nodots Rumānijas iestādēm, attiecībā pret viņu tiktu ievērots Hartas 4. pantā noteiktais aizliegums pakļaut necilvēcīgai vai pazemojošai attieksmei vai sodiem.

Šādos apstākļos iesniedzējtiesa nolēma uzdot Tiesai vairākus prejudiciālus jautājumus, kas būtībā ir šādi: vispirms par to, kādas sekas vienas izpildes iestādes atteikums izpildīt EAO rada citām izpildes iestādēm un izsniegšanas iestādei, tad par iemesliem, pamatojoties uz kuriem Francijas un Maltas izpildes iestādes pieņēma lēmumu atteikt izsniegšanas iestādes izdotā EAO izpildi, un visbeidzot par tās pienākumu vērsties Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu pēc šā atteikuma, kā arī par tās tiesībām piedalīties EAO izpildes iestādes vadītā procedūrā.

¹ Šīs tiesības ir nostiprinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. panta otrajā daļā.

Tiesas vērtējums

Pirmām kārtām, attiecībā uz lēmuma atteikt EAO izpildi sekām, kas rodas citām izpildes iestādēm, Tiesa konstatēja, ka pamatlēmumā par EAO² nav noteikts, ka dalībvalsts izpildes iestāde var vai tai ir pienākums atteikt EAO izpildi tikai tāpēc, ka citas dalībvalsts izpildes iestāde ir atteikusies to izpildīt, un nepārbaudīt, vai šai citai dalībvalsts izpildes iestādei ir bijis pamats to nepildīt. Tādējādi dalībvalsts izpildes iestādei nav jāatsaka EAO izpilde tad, ja citas dalībvalsts izpildes iestāde iepriekš ir atteikusi tā izpildi, pamatojoties uz to, ka, nododot attiecīgo personu, pastāv pamattiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu pārkāpuma risks. Tomēr, kad šī iestāde pati izvērtē, vai pastāv izpildes atteikuma pamats, tai jāņem vērā pamatojums, ar kādu pirmā izpildes iestāde ir pieņēmusi lēmumu par atteikumu.

Saistībā ar šāda lēmuma sekām, kas rodas izsniegšanas iestādei, Tiesa norāda, ka Pamatlēmums 2002/584 neizslēdz iespēju šai iestādei atstāt spēkā savu lūgumu nodot personu, attiecībā uz kuru ir izdots EAO, neraugoties uz atteikumu izpildīt šo EAO. Tomēr, lai arī izsniegšanas iestādei pēc minētā atteikuma nav jāatsauc EAO, tai katrā ziņā ir jāpievērš uzmanība tam, ka ir pieņemts lēmums atteikt tā izpildi. Tai nebūtu jāatstāj spēkā EAO, it īpaši tad, ja nav mainījušies apstākļi un izpildes tiesu iestāde likumīgi ir atteikusi³ tā izpildi, pamatojoties uz to, ka pastāv reāls pamattiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu risks. Savukārt, ja nav šāda riska, tostarp mainoties apstākļiem, tas vien, ka izpildes iestāde ir atteikusies izpildīt minēto EAO, neliedz izsniegšanas tiesu iestādei atstāt to spēkā. Turklāt šai iestādei jāpārbauda, vai, ņemot vērā lietas specifiku, EAO atstāšana spēkā ir samērīga.

Otrām kārtām, par iemesliem, pamatojoties uz kuriem Francijas un Maltas izpildes iestādes nolēma atteikt attiecīgo EAO, Tiesa atgādina, pirmkārt, ka, lai noteiktu, vai pastāv reāls risks, ka tiks pārkāptas pamattiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu izsniegšanas dalībvalsts tiesu sistēmas sistēmisku un vispārēju trūkumu dēļ, izpildes iestādei jāveic vērtējums, pamatojoties uz objektīvu, ticamu, precīzu un pienācīgi aktualizētu informāciju par šīs sistēmas darbību, kā arī, pamatojoties uz pieprasītās personas individuālās situācijas konkrētu un precīzu izvērtējumu. Tādēļ CCF lēmums par situāciju saistībā ar personu, attiecībā uz kuru ir izdots EAO⁴, nav pietiekams, lai attaisnotu atteikumu izpildīt šo EAO. Tomēr izpildes tiesu iestāde šo lēmumu var ņemt vērā, lai izlemtu, vai jāatsaka EAO izpilde.

Otrkārt, Tiesa uzskata, ka soda izpildei izsniegtā EAO izpildes tiesu iestāde nevar atteikties izpildīt šo EAO, pamatojoties uz to, ka nav atrodams šo sodu piemērojušā tiesneša zvēresta došanas protokols, vai pamatojoties uz apstākļiem, kad cits šā iztiesāšanas sastāva tiesnesis zvērestu ir devis, tikai stājoties prokurora amatā. Proti, ne kura katra nepilnība, kas var notikt tiesneša iecelšanas procedūrā vai tam stājoties amatā, var radīt šaubas par šī tiesneša neatkarību un objektivitāti un līdz ar to – par to, ka iztiesāšanas sastāvs, kurā šis tiesnesis darbojas, ir “neatkarīga un objektīva, tiesību aktos noteikta tiesa” Savienības tiesību izpratnē. Konkrētāk – par sistēmisku vai vispārēju nepilnību saistībā ar tiesu varas neatkarību nav uzskatāms apstāklis, ka dalībvalsts tiesībās, iespējams, ir paredzēts, ka prokuroram, kas zvērestu devis, stājoties amatā, nav no jauna jānodod zvērests, kad to vēlāk iecelš tiesneša amatā. Turklāt neskaidrība par to, kur glabājas dalībvalsts tiesnešu zvēresta došanas protokoli, vai nespēja noteikt šo protokolu atrašanās

² Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2009. gada 26. februāra Pamatlēmumu 2009/299/TI (OV 2009, L 81, 24. lpp.) (turpmāk tekstā – “Pamatlēmums 2002/584”).

³ Saskaņā ar Pamatlēmuma 2002/584 1. panta 3. punktu, kurā noteikts: “Šis pamatlēmums [ne]groza pienākumu ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus, kā tie minēti 6. pantā Līgumā par Eiropas Savienību.”

⁴ Šajā lietā CCF ar lēmumu uzdeva izņemt paziņojumu par P.P.R. izsludināšanu starptautiskajā meklēšanā, jo tika pārkāpti Interpola noteikumi par personas datu apstrādi.

vietu, it īpaši, ja ir pagājuši vairāki gadi kopš brīža, kad attiecīgais tiesnesis ir devis zvērestu, pati par sevi neliecina, ja vien nav citu būtisku norāžu, ka attiecīgie tiesneši savu amatu ir pildījuši bez prasītā zvēresta došanas. Katrā ziņā neskaidriba jautājumā, vai dalībvalsts tiesneši, stājoties amatā, ir devuši valsts tiesībās paredzēto zvērestu, nav uzskatāma par sistēmisku vai vispārēju nepilnību attiecībā uz tiesu varas neatkarību šajā dalībvalstī, ja valsts tiesībās ir paredzēti efektīvi tiesību aizsardzības līdzekļi, kas ļauj atsaukties uz to, ka tiesnesis, kurš pasludinājis spriedumu, iespējams, nav devis zvērestu, un tādējādi lūgt atcelt šo spriedumu. Iesniedzējtiesai būs jāpārbauda, vai Rumānijas tiesībās ir paredzēti šādi tiesību aizsardzības līdzekļi.

Treškārt, Tiesa atzīst, ka, pārbaudot apcietinājuma apstākļus izsniegšanas dalībvalstī, izpildes tiesu iestāde nevar atteikties izpildīt EAO, pamatojoties uz informāciju par apcietinājuma apstākļiem izsniegšanas dalībvalsts ieslodzījuma vietās, kuru tā pati ir ievākusi un attiecībā uz kuru tā nav prasījusi izsniegšanas dalībvalsts tiesu iestādei papildu informāciju. Turklāt izpildes tiesu iestāde apcietinājuma apstākļiem nevar piemērot augstāku standartu nekā Hartas 4. pantā paredzētais. Šajā ziņā tas vien, ka nav izstrādāts “precīzs sodu izpildes plāns” vai “precīzi konkrēta izpildes režīma noteikšanas kritēriji”, neietilpst jēdzienā “necilvēcīga vai pazemojoša izturēšanās” Hartas 4. panta izpratnē.

Pieņemot, ka izpildes dalībvalstī ir prasīta šāda plāna vai šādu kritēriju izstrāde, jāatgādina, ka, pamatojoties uz savstarpējas uzticēšanās principu, dalībvalstīm var būt pienākums prezumēt, ka pārējās dalībvalstīs ievēro pamattiesības, un tas nozīmē, ka tās tostarp nevar kādai citai dalībvalstij pieprasīt ievērot valstī noteikto pamattiesību aizsardzības līmeni, kas ir augstāks par Savienības tiesībās nodrošināto līmeni. Tāpēc izpildes tiesu iestāde nevar atteikt pieprasītās personas nodošanu, pamatojoties vien uz to, ka izsniegšanas tiesu iestāde tai nav paziņojusi “precīzu soda izpildes plānu” vai “precīzus konkrēta izpildes režīma noteikšanas kritērijus”.

Visbeidzot trešām kārtām, saistībā ar izsniegšanas tiesu iestādes pienākumiem un tiesībām Tiesa skaidro, no vienas puses, ka šai iestādei nav jāvēršas Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, lai, ņemot vērā iemeslus, pamatojoties uz kuriem izpildes tiesu iestāde ir atteikusies izpildīt EAO, izlemtu par tā atsaukšanu vai atstāšanu spēkā, izņemot, ja tās lēmumus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem nevar pārsūdzēt, un tādā gadījumā tai principā ir jāvēršas Tiesā. Tā var tikt atbrīvota no šī pienākuma tikai tad, ja tā konstatē, ka izvirzītajam jautājumam nav nozīmes, vai ja par attiecīgo Savienības tiesību normu Tiesa jau ir sniegusi interpretāciju, vai arī ja Savienības tiesību pareiza interpretācija ir tik acīmredzama, ka nerodas nekādas pamatotas šaubas. No otras puses, Tiesa uzskata, ka EAO izsniegšanas tiesu iestādei nav tiesību piedalīties kā dalībnieci izpildes tiesu iestādes vadītā procedūrā saistībā ar šā EAO izpildi. Faktiski šāda dalība nav nepieciešama, lai garantētu, ka tiek ievēroti savstarpējas atzīšanas un lojālas sadarbības principi, kas ir EAO mehānisma darbības pamatā.